

Uboga mojškra Strižstriž pa se izgovarja: »Sej-marji so sleparji. Za plašč si kupila, pa bo komaj za kapico.«

»M-m-m--no-ff!« je pihnila Belotačka in zgrabila mišjo mojškro za vrat. Stresala je ubogo Strižstriž... In od takrat je sovraštvo med mačko in mišjo.

Jož. Gruden:

Volk pastir.

(Ukrajinska pravljica.)

Volk je spoznal, da ni vredno ropati ljudem ovac. Dosti dela, pa malo jela. Često jih je skupil od pastirjev ali pa čutil ostre zobe ovčarskih psov. Pa je sklenil, da bo rabil v bodoče rajši zvijačo, kakor to dela lisica.

»Kar se mi ni posrečilo s silo, pojde laglje s prevaro,« si je mislil. Izteknil je nekje star kožuh, klobuk in palico in se preoblekel v pastirja. Izbral si je ugoden čas, ko sta pastir Ivan in njegov pes Perun spala po južini na mehki travici.

Tedaj se je približal čredi in gledal, katera ovca je najbolj rejena. Pa da bi si mogel ovce še natančneje ogledati, je skušal posnemati pastirjev glas. Toda ni zadel pravega tona, ampak je tako zarjul, da je vse planilo kvišku. Pastir, pes in ovce so se mahoma predramili in spoznali svojega sovražnika. Ivan in Perun sta bliskoma napadla volka, vsak od ene strani. Volk je zbežal, toda kožuh se mu je zapletal med noge, da ni mogel uteči. No, za spomin jih je dobil toliko, da si je moral cel mesec lizati rane. Tedaj je uvidel, da se tudi goljufija ne posreči vselej, in da slepar zmeraj na ta ali oni način sam sebe izda.